

гитѣ гостѣ, увѣрени за силата и майсторството на побѣдителя си, противъ когото никой неможѣлъ да стои, осмѣлили са да предложатъ на Петра обзалагание въ тозъ случай.

— „Колко?“ попиталъ господаря.

— Петстотинъ гиней.

— „Петстотинъ гиней? добрѣ. Не мислите, господа, че моя юнакъ ще са бие съ чело, неговата защита противъ твърдото чело на англичанина е юмрука.“

За сражението била назначена Карокатеновата градина. Съ Петра били всичкитѣ руски чиновници, които пхтували съ него. Двоицата юнаци са явили; всичкитѣ Лондонски присѣтствующи били увѣрени че руския гренадеръ за англичанина не е освѣнъ ничтожна жъртва, мѣлъкъ залъкъ. Всякой мислилъ че гренадера не ще устои. Англичанина извикалъ съперника си, но руския войникъ си скъретилъ ржцѣтъ, стоялъ правъ, неспущалъ очи отъ противника си и очикавалъ неговото нападение. Зрителитѣ гледали съ внимание. Англичанина, съ наведена глава, устремилъ твърдото си чело къмъ грждитѣ на гренадера и буйно отивалъ да го нападне; всички очикавали слѣдствието на удара, когато внезапно видѣли че руския войникъ смѣло са възпротивилъ на съперника си; той му далъ такъвъ юмрукъ по шията, щото шотландския гогантъ са простялъ на земята. Зрителитѣ викали, ржкоплѣскали и кланяли са на господаря; обзалаганието са платило. Монарха са обърналъ къмъ своитѣ си и весело казалъ:

— „Руския кулакъ повече струва отъ английското чело; азъ мисля че противника на нашия гренадеръ е осталъ безъ шия.“

Тосъ часъ на англичанина пуствали кървъ; всѣкой мислилъ че ще умре, но той дошалъ на себе си;